

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010235
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2513010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej vo veci odsúdeného N. R., o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 21.08.2013 sp.zn. 2Nt/56/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. R., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného N. R. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/18/2009.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodní tým, že podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku v danom prípade nie sú splnené a to napriek existencii skutočnosti súdu skôr neznáme, ktorá spočíva v Náleze Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, nakoľko pôvodne uložený trest odňatia slobody nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a tiež nie je v zrejmom nepomere s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu v ktorej vyslovil názor, že podstatou mimoriadneho prostriedku, ako aj obnova konania je len posúdenie toho, že sú alebo nie sú splnené podmienky na obnovu konania. Ohľadom Nálezu Ústavného súdu SR o nesúlade časti asperačnej zásady to znamená, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania, povolí obnovu konania ak zistí, že odsúdenému bol právoplatne uložený trest podľa asperačnej zásady. Preto podľa jeho názoru súd v rámci obnovy konania neskúma, či právoplatne uložený trest v pôvodnej trestnej veci bol alebo nebol primeraný, pretože tak môže urobiť až senát resp. samosudca v pôvodnom konaní ktoré bude pokračovať po povolení obnovy konania.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie tomuto predchádzajúce a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/18/2009 vyplýva, že rozsudkom v danej veci zo dňa 06.03.2009 právoplatného dňa 06.03.2009 bola schválená dohoda o vine a treste a odsúdený bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 01.02.2008 odcudzením mobilného telefónu v hodnote 33,19 Eur a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 09.04.2008 kedy sa s nožom v ruke vyhrážal zabitím poškodenému, za čo bol odsúdený podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona sa použitia § 42 odsek 1, 41 odsek 2, § 36 písm.l/, § 37 písm.h/, písm.m/, § 38 odsek 7 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do

ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 3T/10/2008 zo dňa 09.05.2008 a právoplatného dňa 09.05.2008 u odsúdeného ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Odsúdený podal návrh na obnovu konania s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 s tým, že ide o novú skutočnosť, vzhľadom na ktorú je uložený trest zjavne neprimeraný.

Podľa Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorý bol zverejnený dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. text. v § 41 odsek 2 zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, nie je v súlade s článkom I. odsek 1 Ústavy SR.

Podľa článku 125 odsek 3 Ústavy SR ustanovenie § 41 odsek 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody zák. č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia Nálezu v zberke zákonov stratili účinnosť.

Podľa § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd, v trestnom konaní, vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Odvolací súd má za to, že zákon č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov je zákonom rovnakej právnej sily ako Trestný poriadok v znení zákona č. 301/2005 Z.z. Pokiaľ ustanovenie § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 odkazuje na postup podľa Trestného poriadku, je potrebné Trestný poriadok a jeho § 394 považovať za ustanovenie lex specialis k § 41b zák.č. 38/1993 Z.z.

Je nepochybné, že Nález Ústavného súdu SR je novou skutočnosťou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a jeho existenciou je splnená prvá podmienka na povolenie obnovy konania.

V konaní o obnove sa nepreskúma zákonosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky predvídané v § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo vykonaných dôkazov a to v rozsahu ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 19 Trestného poriadku. Už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania musí súd hodnotiť nové skutočnosti a dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúmanému právoplatnému rozsudku. Nemôže sa obmedziť len na strohé konštatovanie ich existencie tým, že k hodnoteniu nových skutočností pristúpi až potom, ako na ich podklade povolí obnovu konania.

Druhou podmienkou pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku je, že nové skutočnosti resp. dôkazy neznáme v čase rozhodovania o vine a treste by viedli k inému rozhodnutiu o vine resp. treste, a že pôvodne uložený trest je v dôsledku novej skutočnosti v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Vo vzťahu k tejto druhej podmienke treba uviesť, že odsúdenému N. R. bol uložený trest odňatia slobody podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona kde trestná sadzba odňatia slobody je 3 roky až 8 rokov pričom horná hranica sadzby zvýšená o jednu tretinu je 10 rokov a 8 mesiacov, teda súd by mal s prihliadnutím na citovaný Nález Ústavného súdu SR odsúdenému ukladať trest odňatia slobody v sadzbe 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

V pôvodnom konaní pred vydaním citovaného Nálezu Ústavného súdu SR súd vykonal úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v súlade vtedy platným a účinným znením § 41 odsek 2 Trestného zákona tak, že sadzba zvýšená o jednu tretinu bola 10 rokov a 8 mesiacov, pričom horná polovica takto zvýšenej sadzby bola 6 rokov a 10 mesiacov, teda súd ukladal trest v rámci trestnej sadzby 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov a odsúdenému uložil trest odňatia slobody vo výmere najskôr 6 rokov a 10 mesiacov a potom následný súhrnný trest vo výmere 7 rokov, čo je pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, pričom medzičasom bolo v dvoch konaniach upustené od uloženia súhrnného trestu.

V súvislosti s týmto je potrebné poukázať na to, že odsúdenému bol v konaní sp.zn. 1T/18/2009 ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona aj za dva prečiny, a to prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm.f/, odsek 3 písm.b/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona (ktoré skutky a trestné činy sú uvedené v dôvodoch napadnutého rozsudku), pričom uloženému súhrnnému trestu v konaní Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/18/2009 predchádzalo uloženie súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 3T/10/2008 zo dňa 09.05.2008, kde bol odsúdenému taktiež uložený súhrnný trest za zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona, čomu predchádzalo uloženie súhrnného trestu rozsudkom Okresného súdu Trnava z 15.05.2007 sp.zn. 5T/141/2006, kde bol odsúdenému uložený taktiež súhrnný trest za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a tomu zase predchádzal trestný rozkaz Okresného súdu Trnava z 15.011.2006 sp.zn. 3T/156/2005, kde bol odsúdenému uložený trest za trestný čin sprenevery podľa § 248 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Ďalej je potrebné poukázať na to, že u odsúdeného bolo v konaniach Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/86/2008 a sp.zn. 3T/138/2008 upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženému v konaní sp.zn. 3T/10/2008.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam dospel aj odvolací súd k záveru, že uložený druh trestu a jeho výška nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani k pomerom páchatel'a. Uložený trest vo výmere 7 rokov rešpektuje všetky podmienky uvedené v § 34 Trestného zákona. Trest uložený odsúdenému N. R. je v súlade s požiadavkami individuálnej aj generálnej prevencie, pretože odsúdenému bráni pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti a tiež vytvára podmienky na to, aby viedol v budúcnosti riadny život.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného N. R. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.